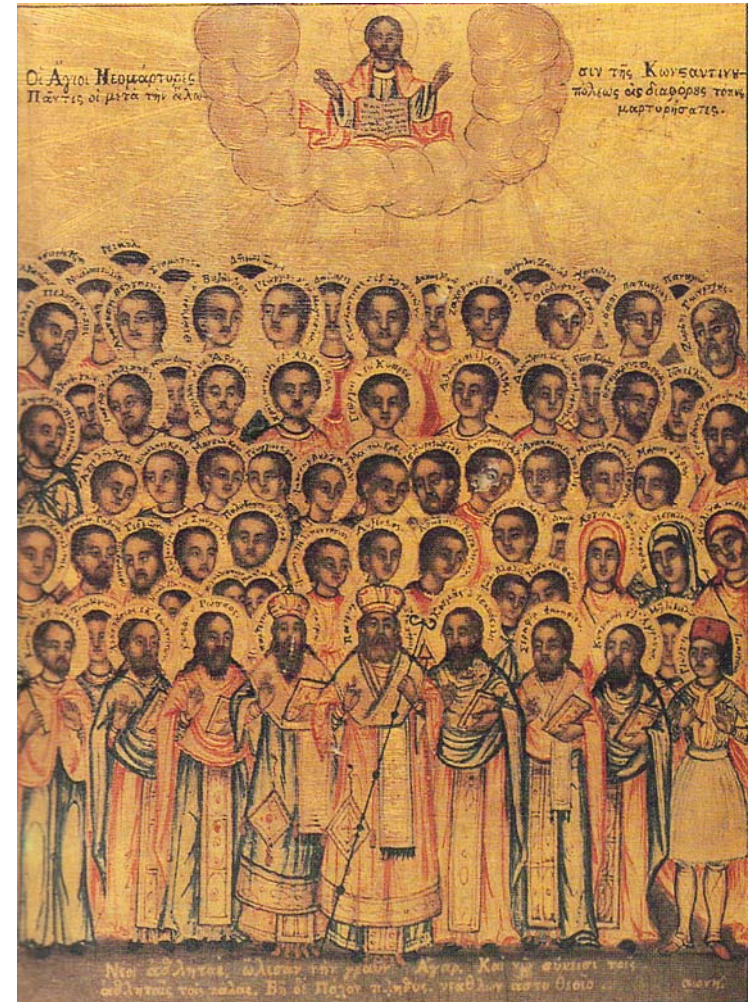

**ΝΙΚΟΔΗΜΟΥ ΤΟΥ ΑΓΙΟΡΕΙΤΟΥ
ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΠΑΝΤΩΝ ΤΩΝ ΝΕΟΦΑΝΩΝ ΜΑΡΤΥΡΩΝ**

**Ἐκδόσις
ΙΑΚΣ**

ΝΙΚΟΔΗΜΟΥ ΤΟΥ ΑΓΙΟΡΕΙΤΟΥ
ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΠΑΝΤΩΝ ΤΩΝ ΝΕΟΦΑΝΩΝ ΜΑΡΤΥΡΩΝ
Τῶν μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως
μαρτυρησάντων, ὧν τινες οἱ ὀνομαστότεροι
ἐνταῦθα περιέχονται, καὶ ὅτε τις βούλεται τὴν
μνήμην τούτων ἐπιτελείτω.

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡῶ ΕΣΠΕΡΙΝῶ.
Ἰστώμεν στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ
Προσόμοια.

Ἦχος πλ. β΄. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Νέφος φαινότατον, τὴν τοῦ Χριστοῦ
Ἐκκλησίαν, πᾶσαν ἐπεσκίασε, τῶν
Νεομαρτύρων νῦν, καὶ ἐφαίδρυνεν, ἀρετῶν
λάμπει, καὶ ταῖς τῆς ἀθλήσεως, καλλοναῖς λίαν
ἐκάλλυνε, καὶ κατελάμπρυνε, ταῖς ἐκ τῶν
ἀγῶνων λαμπρότησι, βασάνων δέ τοῖς στίγμασι,
νοητῶς αὐτὴν κατεκόσμησε ταῖς δέ τῶν
θαυμάτων, ἀκτῖσί τε καὶ αἴγλαις νοητόν, τῇ
οἰκουμένη ἀνέδειξεν, οὐρανόν πολύφωτον.

Ἰχνεσιν ἐπόμενοι, τοῖς τῶν ἀρχαίων οἱ νέοι,
ἀθληταὶ ἐνήθλησαν, καὶ λαμπρῶς ἠρίστευσαν, οἱ
ἀήττητοι, ἐκ παντός τάγματος, καὶ Χριστόν
ἐκήρυξαν, καὶ τοῦ πάθους ἐκοινώνησαν, αὐτοῦ
οἱ ἔνδοξοι, καὶ βραβεῖα νίκης ἀπέλαβον, καὶ

δόξης ἠξιώθησαν, καὶ στεφανηφόροι
παρίστανται, τῷ ἀστέκτῳ θρόνῳ, σὺν δήμοις τῶν
Ἀγγέλων καὶ χοροῖς, τῶν συμμαρτύρων καὶ
ἅπασι, τοῖς δικαίων τάγμασι.

Καλλίνικοι μάρτυρες, τῆς Ἐκκλησίας ἡ νέα,
βάσις καὶ ἀσφάλεια, τοῦ Εὐαγγελίου τε, ἡ
ἐκπλήρωσις, τῶν πιστῶν καύχημα, ἀσεβούντων
ὄνειδος, τοῦ Σωτῆρος οἱ τὰ ρήματα, ἔργῳ
τελέσαντες, καὶ τὰ θεῖα τούτου παθήματα,
τρανῶς ἐξεικονίσαντες, διὰ πολυτρόπων
κολάσεων, καὶ παθῶν παντοίων, μαστίγων καὶ
ἀγχόνης καὶ πυρός, ξεσμῶν καὶ ξίφους δεήθητε,
ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἡ γῆ οὐ κατέκρουσεν, ἀλλ' οὐρανός ἐπαξίως,
ὑμᾶς ὑπεδέξατο, καὶ λαμπρῶς ἐδόξασε
Νεομάρτυρες, καὶ τερπνῶς ἠνώσε, τοῖς Ἀγγέλων
τάγμασιν, Ἀποστόλων προφητῶν ὁμοῦ, καὶ τῶν
ὁσίων τε, καὶ τῶν ἀθλησάντων τό πρότερον μεθ'
ῶν νῦν ἀγαλλόμενοι, καὶ φωτός ἀρρήτου
πληρούμενοι, μέμνησθε ἀπαύστως, ἡμῶν νῦν
ἐτησίως ἐν ᾠδαῖς, ἡμῶν τιμώντων τὴν σύναξιν,
τὴν ἀειμακάριστον.

Δόξα. Ἦχος πλ. Δ΄.

Φωστῆρες νοητοὶ ἐξανέτειλαν πᾶσιν ἡμῖν οἱ θεῖοι
τοῦ Χριστοῦ Νεομάρτυρες, ἀπλανῶς ὀδηγοῦντες
πρὸς τὰς εὐθείας τρίβους, τῶν σωτηρίων αὐτοῦ
ἐντολῶν τῷ γάρ τῆς αὐτῶν ἀληθοῦς μετανοίας

φωτί, καί τῆς ἀκριβοῦς τῶν θείων νόμων τηρήσεως φωτιζόμενοι, τῆς τε πρὸς τόν Χριστόν ὑπερεξόχου ἀγάπης, τήν θείαν χάριν ἐν ἑαυτοῖς εἰσοικίζομεν, καί τό μέγα ἔλεος κομιζόμεθα, παρὰ Θεοῦ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καί νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Δέσποινα πρόσδεξαι τάς δεήσεις τῶν δούλων σου, καί λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπό πάσης ἀνάγκης καί θλίψεως.

Εἰς τόν Στίχον.

Ἦχος πλ. Β΄. Αἱ ἀγγελικαί.

Ὅλη παμφαῆς, τῶν μαρτύρων ἡ χορεία τῶν Νεοφανῶν, δίκην ἄστρον σελασφόρων, λαμπρά ὑπάρχει ὅλη, ταῖς τῶν ἄθλων λαμπρότησιν, ὅλη τῶν ἀγώνων ταῖς ἀκτίσι, φαιδρά ὑπέρ ἥλιον τυγχάνει, ὅλη πέφυκεν, ἀστραπηβόλος τούς πιστούς, ἐνθέως φωτίζουσα.

Στίχος: Θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Ῥώμη θαυμαστῆ καί ἀνδρεία ἀηττήτω, στίφη τῶν ἐχθρῶν, κατετρόπωσε γενναίως, μαρτύρων νέα φάλαγξ, τροπαιοῦχος παράταξις, τάγμα ἱερώτατον καί θεῖον, δῆμος θεοσύλλεκτος Ἁγίων, οὓς ὑμνήσωμεν, ὡς στρατιώτας τοῦ Χριστοῦ, καί πίστεως φύλακας.

Στίχος: Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ
ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος

Ὅντως ἀθληταί, τήν ἀσύγκριτον ἀγάπην, πρὸς

τόν λυτρωτήν ἐπεδειξασθε προθύμως, δι' ὃ ὑμᾶς οὐ θλίψεις, οὐ λιμοί οὐδέ κίνδυνοι, ταύτης ἐκχωρίσαι κατὰ Παῦλον οὐ πῦρ οὐδέ ξίφος οὐδέ βρόχοι, ἠδυνήθησαν, οὐδέ ἐξώσεις ὀφθαλμῶν, οὐ τέλος ὁ θάνατος.

Δόξα. Καί νῦν. Θεοτοκίον.

Ὑψιστε Θεέ, Πάτερ Λόγε καί τό Πνεῦμα, οἴκτειρον ἡμᾶς, εὐπροσδέκτοις ἰκεσίαις τῆς θείας νεολαίας, τῶν Μαρτύρων φιλόανθρωπε, τῶν ἐν τῷ σταδίῳ παρησιᾶ, μόνον ἀληθῆ Θεόν τῶν ὄλων, κηρυξάντων σε, καί τήν ἀρρήτως ἐκ μητρός, τοῦ Υἱοῦ ἐνσάρκωσιν.

Απολυτίκιον. Ἦχος γ: Θείας πίστεως.

Νέοι Μάρτυρες, παλαιάν πλάνην. **Ζήτει ἐν τῷ**

Μεγάλῳ Ἑσπερινῷ.

Δόξα. Καί νῦν. **Θεοτοκίον. Καί Ἀπόλυσις.**

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Μετά τόν Προοιμακόν. Ψάλλομεν τό, Μακάριος ἀνήρ. Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα ἰστώμεν στίχους ἡ' καί ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια Νικοδήμου Μοναχοῦ.

Ἦχος α: Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! ἐν ὑστέροις καιροῖς, ἐκλάμπουσι Μάρτυρες, καί πλάνης τόν σκοτασμόν ἀποδιώκουσιν ἢ πίστις Χριστιανῶν, νῦν ἀνυψοῦται καί πίπτει, ἀσέβεια ἄγαλλονται οἱ πιστοί, καί ἐορτήν συγκροτοῦσι παγκόσμιον, τῶν νεοφανῶν βοῶντες, Μαρτύρων τό καύχημα, καί βραβεῖον καί νίκη, σύ ὑπάρχεις παντοδύναμε. (Δίς).

Βαβαί τῶν σῶν θαυμασιῶν Χριστέ! ὦν περί τόν α Κλήρον, τόν σόν ἄρτι ἔδειξας! τό γένος τό ἀσθενές νῦν ἐθριάμβευσε, τῶν δυνατῶν τās ἀρχάς, καί ἐξουσίας τοῦ σκότους ὡς γέγραπται νεοφανεῖς ἀθληταί, τοῖς παλαιοῖς παραβάλλονται Μάρτυσιν, ἐν τε τῇ ὁμολογίᾳ τῇ στερρᾷ τῆς πίστεως, ἐν βασάνων ιδέαις, ἐν σημείοις τε καί θαύμασιν.

Ἦμῶν τιμῶσι τήν ἄλυσιν, Ἄγγέλων αἱ τάξεις, καί Ἁγίων σύλλογοι, καί πάντων φιλομαρτύρων τά συστήματα δοξάζεται ὁ Χριστός, καί οἱ τῆς πλάνης προστάται αἰσχύνονται. Ἀσπάζεται ἡ Τριάς, τοὺς ἑαυτοῖς ἱερούς Νεομάρτυρας, καί

κατακοσμεῖ στεφάνοις, καί συνάπτει Μάρτυσι, παλαιοῖς καί δοξάζει, Οἰκουμένης εἰς τά πέρατα.

Ἔτερα Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσι.

Φιλεόρτων συστήματα, πανταχόθεν συνδράμετε, καί κοινήν πανήγυριν συγκροτήσατε ἰδού γάρ νέοι ἐφάνησαν, Μάρτυρες ἐν πέρατι, γενεᾶς τῆς καθ' ἡμᾶς, προμηθεῖα τοῦ κρείττονος οἱ κηρύξαντες, τήν ὀρθόδοξον πίστιν ἐν σταδίῳ, καί τοὺς Ἄγαρ ἀπογόνους, κακῶς φρονοῦντας ἐλέγξαντες. (Δίς).

Τοὺς τῆς πίστεως φύλακας, καί τῆς πλάνης τοὺς ἄνθρακας, τοὺς Χριστόν δοξάσαντας ἐν τοῖς μέλεσι, τοῖς ἑαυτῶν καί βαστάσαντας, αὐτοῦ σεπτὰ στίγματα, καί ἀγγέλοις, καί βροτοῖς, χρηματίσαντας θέατρον, εὐφημήσωμεν, τοὺς στερρούς Νεομάρτυρας Κυρίου, ἱεραῖς ἐν ὑμνωδίαις, τῶν ὀρθοδόξων τό πλήρωμα.

Τῷ πυρὶ ἐκκαιόμενοι, τῆς Χριστοῦ ἀγαπήσεως, ὡς τρυφάς τά βάσανα, ἐλογίσασθε ὡς ἀπαλά ρόδα μᾶστιγας πῦρ ὡς αὔραν ἔνδροσον, ὡς Παράδεισον εἰρκτήν τά δέ ξίφη ὡς στέφανον, καί τόν θάνατον, ὡς ζωήν κατησπάσασθε γλυκεῖαν Νεομάρτυρες Κυρίου ὅθεν ὑμᾶς μακαρίζομεν.

Δόξα. Ἦχος πλ. Β'.

Νεοφανεῖς ἀστέρες σήμερον, ἐν τῷ τῆς

Ἐκκλησίας ἀνέτειλαν στερεώματι, οὐκ ἀποτροπαίους ἐκβάσεις, ἀλλ' ἀγαθῶν ἐπιρροάς τῇ οἰκουμένη μηνύοντες, ἅπαντες οἱ μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς βασιλίδος, πολλαχοῦ γενόμενοι Χριστομάρτυρες. Δεῦτε οὖν φιλέοργοι πάντες, χρεωστικῶς αὐτοῖς προσείπωμεν λέγοντες χαίρετε, τῆς ὀρθοδόξου πίστεως οἱ χρηματίσαντες ἀνακαίνισις, καί τῆς ἀσεβείας τῶν Ἀγαρηνῶν ἢ κατάργησις χαίρετε, τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας ἡ δόξα, καί ἑτεροδόξων ἢ ἀναφαίρετος καταισχύνη χαίρετε, οἱ τύποι γενόμενοι ὑπομονῆς τοῖς πιστοῖς, καί τοῦ διὰ Χριστόν ἀθλεῖν ἐν καιρῷ τῷ προσήκοντι πάριτε μέσον ἡμῶν νοερῶς, τῶν δεινῶν ἐκλυτρούμενοι, καί πρεσβεύετε ἀπαύστως ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καί νῦν· ὁ αὐτός.

Τίς μή μακαρίσει σε, Παναγία Παρθέने; Τίς μή ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; Ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμπας Υἱὸς μονογενῆς, ὁ αὐτός ἐκ σοῦ τῆς Ἀγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεός ὑπάρχων, καί φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων, ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτόν ἰκέτευε, σεμνή Παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰ ψυχὰς ἡμῶν.

Εἵσοδος. Τό· Φῶς Ἰλαρόν.

Μετά δέ τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας τὰ
Αναγνώσματα. Προφητείας Ἡσαΐου τό Ανάγνω-

σμα.
(μγ' 9)

Τάδε λέγει Κύριος· Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καί συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς τίς ἀκουστά ποιήσει ὑμῖν; ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν, καί δικαιοθήτωσαν, καί ἀκουσάτωσαν, καί εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι μάρτυρες καί ἐγὼ μάρτυς, Κύριος ὁ Θεός, καί παῖς μου ὃν ἐξελεξάμην· ἵνα γνῶτε καί πιστεύσητέ μοι, καί συνῆτε ὅτι ἐγὼ εἶμι. Ἐμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καί μετ' ἐμέ οὐκ ἔσται. Ἐγὼ εἶμι ὁ Θεός, καί οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σῶζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καί ἔσωσα ὠνείδισα, καί οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος. Ὑμεῖς ἐμοί μάρτυρες, καί ἐγὼ μάρτυς, λέγει Κύριος ὁ Θεός. Ἐτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἶμι, οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος ποιήσω, καί τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς, ὁ ἅγιος Ἰσραὴλ.

Σοφίας Σολομῶντος τό Ανάγνωσμα.

(γ' 1).

Δικαίων ψυχαί ἐν χειρὶ Θεοῦ, καί οὐ μή ἄψηται αὐτῶν βάσανος. Ἐδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καί ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν,

καί ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δέ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καί γάρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐάν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης καί ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεός ἐπέειρασεν αὐτούς καί εὗρεν αὐτούς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσόν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καί ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προδέξατο αὐτούς· καί ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καί ὡς σπινθήρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καί κρατήσουσι λαῶν, καί βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ συνήσουσιν ἀλήθειαν, καί οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καί ἔλεος ἐν τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ, καί ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τό Ανάγνωσμα.

(ε' 16)

Δίκαιοι εἰς τόν αἰῶνα ζῶσι, καί ἐν Κυρίῳ ὁ μισθός αὐτῶν, καί ἡ φροντίς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ· διά τοῦτο λήφονται τό βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καί τό διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρός Κυρίου ὅτι τῇ δεξιᾷ σκεπάσει αὐτούς καί τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν, τόν ζῆλον αὐτοῦ, κσί ὀπλοποιήσει τήν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην, καί

περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον· Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὀσιότητα, ὄξυνεῖ δέ ἀπότομον ὄργην, εἰς ρομφαίαν· συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονas. Πορεύονται εὖστοχοι βολίδες ἀστραπῶν καί ὡς ἀπό εὐκύκλου τόξου, τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπόν ἀλοῦνται καί ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ριφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δέ συγκλείσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καί ὡς λαῖλαψ ἐκλικμήσεις αὐτούς, καί ἐρημώσει πᾶσαν τήν γῆν ἀνομία, καί ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν βασιλεῖς, καί σύνετε· μάθετε δικασταὶ περάτων γῆς ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καί γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καί ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Εἰς τὴν Λιτὴν. Ἦχος α'.

Εὐφραίνου ἡ Ἀνατολικὴ Ἐκκλησία, εὐφροσύνην τήν ἐν Θεῷ. Ἀγάλλου καί χόρευε, ἡ ἐκλεκτὴ νύμφη τοῦ Χριστοῦ καί οἷα φιλόπαις μήτηρ, ὡς δύο φιλότατους υἱούς, τοὺς παλαιούς καί τοὺς νέους σου Μάρτυρας, ἐν ἀμφοτέραις ταῖς ἀγκάλαις βαστάζουσα, προφητικῶς τῷ νυμφίῳ σου Χριστῷ ἀναβόησον ἰδοὺ ἐγὼ καί τά

παιδιά, ἃ μοι ἔδωκας Κύριε, ἃ διὰ τῆς χάριτός σου πνευματικῶς γεννήσασα, καί γάλακτι εὐσεβείας ἐκθρέψασα, τελείους ὑπὲρ τοῦ ὀνόματός σου ἀνέδειξα Μάρτυρας πρόσδεξαι οὖν τὰ αἵματα αὐτῶν, ὡς θυσίαν εὐάρεστον, καί ἴλεως ἐπ' ἐμοί γεγονώς, τῆς κατεχούσης με δουλείας, καί πάσης αἰρέσεως ἐλευθέρωσον, ἦν τῷ τιμίῳ σου ἐξηγόρασας αἷματι.

ᾠχος β'.

Τῷ Χριστῷ δι' ἀγάπης συγκεκραμένοι, καλλίνικοι Νεομάρτυρες, καί τοῦτον ἔνοικον διὰ τῆς πίστεως φέροντες, καί ὑμεῖς ἐν Χριστῷ ἐνηθλήσατε, καί ὁ Χριστός ἐν ὑμῖν, καί δι' ὑμῶν ἠθλήσεν, ὡς κεφαλή τὰ τῶν μελῶν, οἰκεία τὰ ὑμέτερα πάθη, καί τόν θάνατον λογιζόμενος ὑμεῖς γάρ τὰ ὑστερήματα τῶν παθῶν τούτου ἀνεπληρώσατε· ὅθεν τὰ λείψανα ὑμῶν, δαιμόνων φυγαδευτήρια, καί παντοίας νόσου λυτήρια γίνονται, ὡς ἐν τῇ ἐνώσει τῶν παθῶν τοῦ Κυρίου τετιμημένα· ἃ πιστῶς προσκυνοῦντες, δεόμεθα πρεσβεῦειν ἀπαύστως ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ᾠχος γ'.

Εἴ τις εὐφημία καί ἔπαινος· εἴ τινες ἐγκωμίων τρόποι, καί τέχναι καί μέθοδοι, ὑμῖν δικαιοτάτα πρέπουσι, στερρότατοι νεομάρτυρες· ὑπό τόν ζυγόν γάρ τῆς δουλείας στενάζοντες, ἐλεύθεροι τῇ πίστει ἐδείχθητε, καί ὑπὲρ Χριστοῦ, καί τῆς

ᾠρθοδόξου λατρείας, πείραν πολλῶν ὑποστάντες βασάνων, κατά διαφόρους καιρούς καί τόπους· ὁ μὲν διὰ ξίφους· ὁ δὲ δι' ἀγχόνης· ὁ δὲ διὰ πυρός, καί ἄλλος δι' ἄλλου, τό μακάριον τέλος ἐδέξασθε. Καί νῦν, ἐν οὐρανοῖς τοῖς παλαιοῖς συγχορεύετε Μάρτυσι, καί σύν αὐτοῖς πρεσβεύετε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ᾠχος δ'.

Βασιλεῖς καί ἱερεῖς τῷ Θεῷ, κατά τό γεγραμμένον, ἐχρηματίσατε, ἱεροὶ Νεομάρτυρες, διὰ τῆς στερροτάτης ἡμῶν ἀθλήσεως· βασιλεῖς μὲν, ὡς κατά τῶν παθῶν τῆς σαρκός, καί κόσμου, καί κοσμοκράτορος βασιλεύσαντες· ἱερεῖς δὲ ὡς ἑαυτοῦς τῷ Θεῷ, ἱερεῖα καθαρὰ προσαγαγόντες καί σφάγια. Καί νῦν τῷ βασιλεῖ καί ἱεράρχῃ Χριστῷ ἐν οὐρανοῖς παριστάμενοι, πρεσβεύσατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. ᾠχος πλ. Δ'.

Ἔχει μὲν ἐν οὐρανοῖς, τῶν μακαρίων ἢ πληθὺς, προσθήκην χαρᾶς, τὰ ἄϋλα ὑμῶν πνεύματα, μεγάλαθλοι Νεομάρτυρες· ἔχοντες δὲ ἡμεῖς ἐπί γῆς, οἱ τῆς σαρκός δέσμιοι, τὰ ὑλικά ὑμῶν λείψανα, πνευματικῆς εὐφροσύνης πληρούμεθα τόν ἁγιασμόν ψυχῶν καί σωμάτων, καί τήν θεραπείαν τῶν παθῶν, ἐξ αὐτῶν ἀρουόμενοι· καί εὐχαρίστως τῷ Χριστῷ ἀνακράζομεν· δόξα σοι Κύριε, τῷ καί ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς αἰχμαλώτῳ γενεᾷ,

νέους ἀναδείξαντι μάρτυρας, εἰς στηριγμόν τῆς πίστεως· εἰς παραμυθίαν τῆς αἰχμαλωσίας, καί σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καί νῦν. **Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.**

Δέσποινα πρόσδεξαι τάς δεήσεις τῶν δούλων σου, καί λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπό πάσης ἀνάγκης καί θλίψεως.

Εἰς τόν Στίχον.

ᾠχος πλ. Α΄. Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Χαίροις Νεομαρτύρων πληθύς, Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ἡ γενναία παράταξις, ἡ πλάνην καταβαλοῦσα, Ἄγαρηνῶν ἀνδρικῶς, καί Χριστοῦ τήν πίστιν ἀνυψώσασα· τά ἄνθη τά πνέοντα, εὐωδίαν τήν ἄρρητον· νέοι κομῆται, Ἐκκλησίας στερέωμα οἱ ἀυγάσαντες, καί τήν γῆν οὐρανώσαντες· αὖραι αἱ ζωηρόταται, πιστούς ἀναψύχουσαι, λιποθυμοῦντας καθ' ὄραν, ὑπό ζυγόν τῆς ἀλώσεως· Χριστόν δυσωπεῖτε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τό μέγα ἔλεος.

Στίχος: Θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.
Χαίροις Νεομαρτύρων πληθύς τῆς Ἐκκλησίας τά νεόδητα φρούρια· οἱ κύκλοι πασῶν χαρίτων, αἱ ἀπαρχαί τῆς ἡμῶν, γενεᾶς καί χίδρα τά νεόδρεπτα. Θεῶ προσαγόμενα, τῷ Δεσπότη τῆς φύσεως· νέαι θυσίαι, αἱ τερπναί, καί θεάρεστοι· οἱ παθήματα, τοῦ Χριστοῦ μιμησάμενοι· ὄμβροι οἱ νεοστάλακτοι, αἱμάτων τοῖς ρεύμασι, πλάνην

βυθίσαντες Ἄγαρ, καί μαρανθεῖσαν ποτίσαντες, τήν ἔνθεον πίστιν· ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν αἰτεῖσθε τό μέγα ἔλεος,

Στίχος: Τοῖς Ἁγίοις, τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἔθαυμάστωσεν, ὁ Κύριος.

Χαίροις Νεομαρτύρων πληθύς πιστῶν ἡ δόξα, καί χαρά καί καλλώπισμα· οἱ πάντων, ἀρνησιχρίστων, ὑπογραμμοί θαυμαστοί· ὁ στρατός ὁ νέος τοῦ παντάνακτος· χορός νεοσύλλεκτος· τά νεόσφακτα πρόβατα, συνειλεγμένα, ἀπό χρόνων ἀλώσεως· οἱ τῆς πίστεως, πρόμαχοί τε καί φύλακες· πρέσβεις οἱ ἀκαταίσχυντοι· οἱ χρόνοι μὲν ἔσχατοι, καί παλαιοί τοῖς βασάνοις· ὑπομονῆς στηλαί ἔμψυχοι, Χριστόν δυσωπεῖτε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τό μέγα ἔλεος.

Δόξα. **ᾠχος δ΄.**

Σήμερον ἔαρ νοητόν, ἐν χειμῶνι μέσῳ τῆς τυραννικῆς αἰχμαλωσίας, τῇ οἰκουμένη ἐπέλαμψεν, οὐχ ὑπό μιᾶς χελιδόνος, ἀλλ' ὑπό ὀγδοήκοντα καί πρὸς, Νεομαρτύρων συνιστάμενον. Δεῦτε οὖν φιλέορτοι, καί φιλοθεάμονες, εἰς τά Μαρτύρια αὐτῶν, ὡς εἰς λειμῶνας πολυειδεῖς εἰσελθόντες, τά ψυχικά ἡμῶν αἰσθητήρια ἐστιάσωμεν· καί ἴδωμεν ἐκεῖ παντοδαπά εἶδη ἀνθέων, ἄρτι τῶν καλύκων προκύψαντα· ποικίλα τῇ ὄψει, εὔοσμα τῇ

ὁσφρήσει· ἀμάραντα τῷ χρόνῳ, καί πάντα βεβαμμένα τῷ ἐρυθρῷ τοῦ αἵματος χρώματι· καί πρὸς Χριστόν βοήσωμεν. Κύριε, ὁ νεωστί ταῦτα φυτεύσας, ταῖς πρεσβείαις αὐτῶν, τοῦ αἰωνίου ἔαρος τῆς βασιλείας σου ἀξιώσον ἡμᾶς ὡς φιλόανθρωπος.

Καί νῦν. **Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.**

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φύλαττε, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σε δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. ᾠδὴ γ΄. Θείας πίστεως.

Νέοι Μάρτυρες, παλαιάν πλάνην, καταστρέψαντες, ὑψωσαν πίστιν, τῶν Ὁρθοδόξων, καί στερωθῶς ἠγωνίσθησαν τὴν γάρ ἀνόμων θρησκείαν ἐλέγξαντες, ἐν παρρησίᾳ Χριστόν ἀνεκήρυξαν, Θεόν τέλειον. Καί νῦν ἀπαύστως πρεσβεύουσι, δωρήσασθαι ἡμῖν τό μέγα ἔλεος.

Καί νῦν. **Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.**

Σέ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε· ἐν τῷ σαρκί γάρ τῇ ἐκ σοῦ προσληφθεῖση ὁ Υἱός σου καί Θεός ἡμῶν, τό διά Σταυροῦ καταδεξάμενος πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς, ἐκ φθορᾶς ὡς φιλόανθρωπος.

Καί Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά τὴν α΄ Στιχολογίαν. Κάθισμα.

ᾠδὴ α΄. Τόν τάφον σου Σωτήρ.

Ὡς ἥλιοι λαμπροί, ἐν νυκτί τῆς δουλείας ὡς ἄγκυραι στερωαί, ἐν καιρῷ τρικυμίας, ἐδείχθητε τοῖς πέρασιν, ἱεροὶ Νεομάρτυρες, ὑπανάπτοντες, πιστοὺς πρὸς θείαν ἀγάπην καί στηριζόντες, σαλευομένας καρδίας, πρὸς πίστιν τὴν ἔνθεον.

Δόξα. **ᾠμοιον.**

Ἀθλήσαντες στερωθῶς, ὑπὲρ πίστεως θείας, ἐσχάτοις ἐν καιροῖς, Νεομάρτυρες πάντας πρὸς δόξαν τε καί αἴνεσιν, τοῦ Θεοῦ διεγείρατε, τοῦ νευρώσαντος, τὴν ἀσθενῆ ὑμῶν φύσιν, καί δοξάσαντος, ἐπὶ τῆς γῆς καί ἐν πόλῳ, ποικίλοις χαρίσμασι.

Καί νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὁ μέγας ἐν σμικρῷ, Κόσμος τοῦ κοσμοπλάστου· σύ πέλεις Μαριάμ, κορωνίς χρησμῶν θείων· βυθός ὁ ἀνερμήνευτος, ἀκενώτου κενώσεως ἐξεικόνισμα, τῆς ἀρχικῆς εὐπρεπείας, θεοσφράγιστος, βίβλος τῶν θείων κριμάτων· πηγὴ χαριτόβρυτος.

Μετά τὴν β΄ Στιχολογίαν. Κάθισμα.

ᾠδὴ δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Κατεπλάγησαν ὑμῶν, τὴν ἀριστείαν ἀθληταί· τῶν Ἀγγέλων οἱ χοροί, καί Ὁρθοδόξων ἡ πληθὺς· πῶς μετὰ σώματος πάσχοντες

φθειρομένου, ἀσάρκους δυσμενεῖς ἐνίκησατε. Καί ᾽Αγαρ ἀπογόνους ἠσχύνετε· καί εὐχαρίστως κρᾶζουσι τόν αἶνον, Δόξα σοι Κύριε δόξα σοι, τῷ ἐν ὑστέροις, χρόνοις γενέσθαι, εὐδοκήσαντι Μάρτυρας.

Δόξα. Καί νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἀπειρόγαμε Ἄγνη, πῶς συλλαμβάνεις ἐν γαστρὶ, τόν ἀπάντων τήν πνοήν, περιλαμβάνοντα χερσί; φράσον ἡμῖν τόν λόγον τοῦ Μυστηρίου σου· πανάληθες ἐστί τοῦτο ὃ ἄνθρωπε· καί παῦσαι ἐρευνῶν τό ἀκατάληπτον, ὕψος καί βάθος, μήκος καί πλάτος, τῆς ἀπειράνδρου λοχείας μου· νικᾷ γάρ ταῦτα, ἔννοϊαν πᾶσαν, ᾽Αγγέλων καί τῶν ἀνθρώπων.

Μετά τόν Πολυέλεον. Κάθισμα.

᾽Ηχος γ΄. Τήν ὠραιότητα.

Τούς Νεομάρτυρας, πάντες τιμήσωμεν, τούς καταργήσαντας, πλάνην τήν βάρβαρον, καί τήν ὀρθόδοξον Χριστοῦ, πίστιν ἀνακηρύξαντες, πρὸς αὐτούς κραυγάζοντες· ἀπό πάσης κακώσεως, ἡμᾶς ἐκλυτρώσασθε, τούς ἐκ πόθου γεραίροντας, ὑμῶν τήν πανσεβάσμιον μνήμην, ἐν ἱεραῖς ὑμνολογίαις.

Δόξα. Καί νῦν. **Θεοτοκίον.**

Κατατιτρώσκει με, βέλος γλυκύτατον, τῆς ἀγαπήσεως, τῆς σῆς πανύμνητε καί ἀναγκάζει με πικρῶς, βοᾷν σοι εὐλογημένη χαίροις ἠλιόμορφε,

βασιλέως παλάτιον χαῖρε στυλε πύρινε, καί νεφέλη ὀλόφωτε. Χαῖρε τοῦ οὐρανοῦ καί γῆς θαῦμα. Χαῖρε ἀπάντων ὑπερτέρα.

Οἱ Ἀναβαθμοί, τό α΄. Ἀντίφωνον, τοῦ δ΄ ἤχου.

Προκείμενον:

Θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Στίχος: Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος. **Τό,** Πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον

Ἐκ τοῦ κατά Λουκᾶν.

(ιβ΄ 8-12)

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Πᾶς ὅς ἂν ὁμολογήσῃ ἐν ἐμοί ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, καί ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὁμολογήσῃ ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν τῶν ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ· ὁ δὲ ἀρνησάμενός με ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων ἀπαρνηθήσεται ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ. Καί πᾶς ὅς ἐρεῖ λόγον εἰς τόν υἱόν τοῦ ἀνθρώπου, ἀφεθήσεται αὐτῷ· τῷ δὲ εἰς τό ᾽Αγιον Πνεῦμα βλασφημήσαντι οὐκ ἀφεθήσεται. Ὅταν δὲ προσφέρωσιν ὑμᾶς ἐπὶ τὰς συναγωγὰς καί τὰς ἀρχὰς καί τὰς ἐξουσίας, μή μεριμνᾶτε πῶς ἢ τί ἀπολογήσῃσθε, ἢ τί εἶπητε· τό γάρ ᾽Αγιον Πνεῦμα διδάξει ὑμᾶς ἐν αὐτῇ τῇ, ὥρα ἃ δεῖ εἰπεῖν.

Ὁ Ν΄ Ψαλμός (χῦμα).

Εἶτα ᾽Ηχος β΄.

Δόξα Πατρί και Υἱῷ, και Ἁγίῳ Πνεύματι. Ταῖς Νεομαρτύρων, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τά πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Και νῦν, και ἀεὶ, και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τά πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στίχος: Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με ὁ Θεός κατά τό μέγα ἔλεός σου, και κατά τό πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τό ἀνόμημά μου.

Και τό Ἰδιόμελον. Ἦχος β΄:

Τῷ πρωτομάρτυρι Χριστῷ τῷ Θεῷ, σύν τοῖς παλαιοῖς Μάρτυσιν ἀμέσως ἐν οὐρανοῖς παριστάμενοι, πολυάθλοι Νεομάρτυρες, στολή λευκῆ τῆς μακαρίας δόξης κατακοσμεῖσθε, ἐν μέν τῇ δεξιᾷ χειρὶ τόν Σταυρόν, ἐν δέ τῇ ἀριστερᾷ ὄρηκα κατέχοντες φοῖνικος, σύμβολον νίκης, ἦν κατά τῶν τυραννούντων ἐστήσατε· και ἐπί κεφαλῆς, στέφανον φοροῦντες βασιλικόν, και ἀμάραντον· θεοὶ οὖν Θεῷ, και βασιλεῖς Βασιλεῖ, τῷ κατά φύσιν οἱ κατά χάριν, ἐνούμενοί τε και εἰς αἰῶνας συμβασιλεύοντες, πρεσβεύσατε ἀπαύστως ὑπέρ ἡμῶν, τῶν ἐκ πόθου τελούντων ὑμῶν τά μνημόσυνα.

Κανὼν εἰς τῆς Θεοτόκου, οἶον βούλει, εἰς ζ΄. Και τῶν Νεομαρτύρων εἰς η΄.

ᾠδὴ α: Ἦχος πλ. Δ΄. Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Τριάς μονάς τε, και μονάς Τρισήλιε, τόν σκοτισθέντα μου νοῦν, φώτισον ἐν γνώσει, και τήν γλῶτταν τράνωσον, τήν ρυπαράν και ἄμουσον· ὅπως μέλπω ἀξίως κατά στοιχεῖον και ὄνομα, τοὺς σούς ἱερούς Νεομάρτυρας.

Αἰνῶ αἰσίως, Ἀγγελῆν τόν ἔνδοξον, και μουσικόλαλον, τόν ἐξ Ἀτταλείας, μέλπω Ἄθανάσιον, τόν θύτην Παντοκράτορος· και ὁμόπατριν τούτω, ἄλλον τιμῷ Ἄθανάσιον, σύν Ἀναστασίῳ τῷ Βούλγαρη.

Τό Νικαέων εὐκλεές καλλώπισμα, ὁ Ἄθανάσιος και Θεσσαλονίκης, οἱ βλαστοὶ Ἀλέξανδρος· και θεῖος Ἄθανάσιος, και Ναυπλίου τό κλέος, ὁ ἔνδοξος Ἀναστάσιος, και ὁ Ἄχμεδ Κάλφας τιμάσθωσαν.

Θεοτοκίον.

Σύ πρωτουργός, πασῶν χαρίτων πλήρωμα, ἐκ τῆς Τριάδος Ἁγνή, δεχομένη τοῦτο, πᾶσι νέμεις ἄχραντε, δι' ὃ σου ἡ πανεύφημος, Ἀκυλίνα τῷ πόθῳ, και Ἀργυρὴ ἡ πανθαύμαστος, ἤθλησαν στερωῶς μέχρις αἵματος.

Καταβασία. Ἀνοίξω τό στόμα μου.

ᾠδὴ γ΄. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ἀναστάσιος θεῖος, ὁ ἱερεὺς ἄδεται, και τῶν Ἀθηναίων, τό εὖχος στερωός Ἀντώνιος, και Ἀναστάσιος, ὁ ἐξ Ἀγκύρας τιμᾶται, και Βελλᾶς Αὐξέντιος τό θεῖον βλάστημα.

Γαβριήλ Βυζαντίου, τόν εὐκλεῆ πρόεδρον, σύν τῷ Γαβριήλ τῷ Σερβίας, Γαβριήλ ἕτερον, ὀσιομάρτυρα, σύν Γεωργίῳ γεραίρῳ, μεθ' ὧν καὶ Γεώργιον Φιλαδελφείας βλαστόν.

Καὶ Γεώργιον ἄλλον, ἀνευφημῶ Κύπριον, καὶ τόν ἐν σοφίᾳ γεραίρῳ θεῖον Γεώργιον, καὶ τόν ἀθλήσανα ἐν Μαγνησίᾳ νομίμως, ἀνυμνῶ Γεώργιον τόν ἀξιάγαστον.

Θεοτοκίον.

Νύμφη ὠφθης ὠραία, Θεοῦ Πατρός ἀχραντε· τοῦ Υἱοῦ δέ μήτηρ θυγάτηρ δέ Πνεύματος κατοικητήριον, τῆς ἀρχιφώτου Τριάδος ὅλης τῆς θεότητος ἔμψυχον τέμενος.

Καταβασία. Τούς σους ὑμνολόγους.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. Δ΄. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Τῶν λειψάνων αἱ θεῖαι ὑμῶν σοροί, ἰατρεῖα ὑπάρχουσι θαυμαστά· ἀπόδειξις ἔμψυχος, τῆς ὀρθῆς ἡμῶν πίστεως· καὶ θησαυροὶ παντοίων, θαυμάτων κοσμοπλουτοὶ· κροκοβαφῆ καὶ ἄσηπτα, πυξία τοῦ πνεύματος· τῶν ἐπουρανίων, ἀρωμάτων φιάλαι, νικῶσαι κιννάμωμον, μύρον νάρδον καὶ κάλαμον, καὶ τῆς γῆς τὰ ἀρώματα· πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, ἡμῖν τοῖς πόθῳ τιμῶσιν, ὑμᾶς Νεομάρτυρες.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Μυριώνυμον ἄρμα τό τοῦ Δαβίδ·

πορφυρόστροφος κλίνη τοῦ Σολομών· τόμος Θεοχάρακτος, Ἡσαίου καὶ ἔμψυχος σκηνή τοῦ Μωσέως· καὶ τεῖχος ἀδάμαντος, σύ τοῦ Ἀμώς ὑπάρχεις. Λυχνία χρυσήλατος, ἡ τοῦ Ζαχαρίου· Δανιήλ τε τό ὄρος, πυξίον κροκόλευκον. Ἀββακούμ καὶ τό ἔξοχον· προφητῶν πάντων λάλημα· πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς σεβομένοις ἐν πίστει τόν ἄσπορον τόκον σου.

ᾠδή δ΄. Σύ μου ἰσχύς.

Δαμασκηνός, ὁ ἱερεὺς χαίρων ἠθλησε· καὶ ὡς ρόδον, νέον ὁ Δημήτριος, Φιλαδελφέων ἡ καλλονή, ἔφη καὶ σύν τούτῳ, ὁ τορναράτος Δημήτριος· καὶ Δῆμος ὁ ἐν Σμύρνη, εὐκλεῶς μαρτυρήσας καὶ πολλά ἐκτελέσας θαυμάσια.

Δαμασκηνός, Δαμιανός τε οἱ ὄσιοι, σύν τῷ θεῷ, στέφους ἠξιώθησαν Διονυσίῳ ἀθλητικοῦ, καὶ ὁ ἐκ τῆς Λέσβου, Δούκας ἀθλήσας δεδόξασται, σύν τῷ ἐν Βυζαντίῳ, ἀθλητῇ Δημητρίῳ, τὰ βραβεῖα τῆς νίκης δεξάμενοι.

Ὑμνοῖς τιμῶ, Κορίνθου τόν Ἀρχιποίμενα, Ζαχαρίαν, καὶ Ζώρξην τόν Ἰβηρα, τόν ἐν τῇ Λέσβῳ καὶ σύν αὐτῷ, ἄλλον Ζαχαρίαν, τόν ἐκ τῆς Ἄρτης ἀνθήσαντα, Ἡλίαν τε σύν τούτοις, τόν Ἀρδούνην γεραίρῳ, τούς κλεινοὺς τοῦ Χριστοῦ Νεομάρτυρας.

Κέδρος στερρά, ταῖς ἀντιπνοίαις ἀκλόνητος, τῶν

βασάνων ὁ νέος Θεόδωρος, τῆς Βυζαντίδος σεπτὸς βλαστός, ὄφθη καὶ σὺν τούτῳ, ἄλλος Θεόδωρος Λέσβιος, καὶ Θεοφάνης ἄμα, μοναζόντων τό κλέος, καὶ Θεόφιλος Χίου ὁ ἔφορος.

Θεοτοκίον.

Νέος Ἀδάμ, ἀντί τοῦ πάλαι γεγέννηται, ὁ Υἱός σου, σὺ δέ Μητερ ἄχραντε, ἀντί τῆς Εὐας ὁ δέ Σταυρός, ἀντί γνωστοῦ ξύλου, ὁ Γαβριήλ ἀντί ὄφως ἀντί Ἐδέμ ὁ πόλος ἢ χαρά ἀντί λύπης, ὃ καλῶν θημωνία ἀντίστροφος!

Καταβασία. Τὴν ἀνεξιχνίαστον θεῖαν βουλήν.

Ῥοδή ε'. Ἴνα τί με ἀπώσω.

Γλῶσσα πᾶσα γεραίρει, τόν ὀσιομάρτυρα θεῖον Ἰάκωβον καὶ τόν τούτου μύστην, καὶ διάκονον ἄλλον Ἰάκωβον καὶ τόν Ἰορδάνην Τραπεζουντίων μέγα εὐχος, τοὺς Χριστόν ἐν τοῖς ἄθλοις δοξάσαντας.

Τίς αἰνεῖν οὐκ ὀφείλει, τῶν Ἰωαννίνων τό κάλλιστον βλάστημα, θεῖον Ἰωάννην; καὶ κλεινόν Σοσταβίας ἀγλαΐσμα ἄλλον Ἰωάννην, καὶ μετὰ τούτων καὶ σὺν τούτοις, Κουλικᾶν Ἰωάννην τόν ἔνδοξον.

Βυζαντίδος τό κλέος, τέκτων Ἰωάννης ὑμνεῖσθω ἐν ἄσμασι καὶ ὁ Θάσου γόνος, Ἰωάννης ἀκέστης αἰνεῖσθω μοι, καὶ ὁ τῆς Δακίας, σεπτὸς βλαστός ἀνευφημείσθω, Ἰωάννης οἱ τρεῖς χαριτώνουμοι.

Θεοτοκίον.

Κέντρον ὄφθης χαρίτων· σφαῖρά τε πολύαστρος θεοχαρίτωτε· τῶν ζωδίων κύκλος, δι' οὗ μέσου διέβη ὁ Ἥλιος, τῆς δικαιοσύνης, καὶ τῆς φοικτῆς οἰκονομίας, τὴν περίοδον πᾶσαν ἐπλήρωσεν.

Καταβασία. Ἐξέστη τά σύμπαντα.

Ῥοδή ζ'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ὁ ναύκληρος Ἰωάννης ἄξιος, ἀληθῶς ὠδῆς ὑπάρχει μυρίας· καὶ ὁ στερορός Ἰωάννης ὁ μείραξ, ἄλλος δειχθεὶς Μακκαβαῖος ἐν χάριτι· λαλεῖται δέ καὶ σὺν αὐτοῖς, Ἰωάννης Βουλγάρων τό καύχημα.

Ὁ ὄσιος Ἰωάσαφ ἠθλησε, καὶ ἠρίστευσε νομίμως σὺν τούτῳ, ὁ Ἰωσήφ, ἐκ Συρίας ὑπάρχων· καὶ ὁ τῆς χάριτος κήρυξ ὁ ἔνθεος, ὁ ἔνδοξος φημί Κοσμᾶς, ὁ διπλῶ καλλυνόμενος στέμματι.

Ἀγάλματι παρθενίας ἔπαινος, ἅπας πρέπει τῇ παρθένῳ Κυράνῃ, Κυπριανῶ, τῷ ὀσίῳ καὶ πάνυ, τόν Μαρτυρίου ἀνύσαντι διάυλον· καὶ Ρώσσω δέ τῷ ἱερεῖ, Κωνσταντίνῳ πᾶς αἶνος ἐπάξιος.

Θεοτοκίον.

Θεόγλυπτος ἀνδριάς Πανάχραντε, καὶ εἰκῶν ἀρχετυπίας τῆς θείας· καὶ θησαυρός, ἀνεξάντλητος θείων, ἀπαυγασμάτων ὑπάρχεις Θεόνυμφε· σκοπὸς ὁ ἐπινοηθεὶς, πρό αἰώνων τῷ Κτίστη τῆς κτίσεως.

Καταβασία. Τήν θείαν ταύτην.

Κοντάκιον.

ᾠχος α΄. Τόν τάφον σου Σωτήρ.

Ἀγάλλου μυστικῶς, ἡ Χριστοῦ Ἐκκλησία, ὀρῶσα σούς υἱούς, Νεομάρτυρας κύκλω, τραπέξης σου καί βήματος, ἰσταμένους ἐν κόνεσιν, ὡς νεόφυτα, τῶν ἐλαιῶν καί τῷ Κτίστη ἀνακραύγαζε· σύ τῶν Μαρτύρων ὑπάρχεις, Χριστέ τό στερέωμα.

Ὁ Οἶκος.

Ἄει μέν, καί ἐν πᾶσιν ὀφείλομεν, ἀδελφοί, ἐξιμνεῖν καί θαυμάζειν τῆς περὶ ἡμᾶς τοῦ φιλανθρώπου Θεοῦ προνοίας τά ἀνεξιχνίαστα κρίματα, οὐχ ἦπτον δέ, καί ἐπὶ τῇ πολυχρονίῳ ταύτῃ τοῦ ἡμετέρου γένους τυραννικῇ αἰχμαλωσίᾳ· αὕτη καί γάρ, πλείστων τε ἄλλων κατά ψυχὴν ἀγαθῶν ἡμῖν τοῖς τυραννουμένοις παραίτιος γέγονε, καί ἐξαιρέτως, δι' αὐτῆς καί ἐξ αὐτῆς ὁ εὐκλεῆς οὔτος, καί Χριστῷ πεφιλημένος, καί τῆς οὐρανίου ἀποθήκης ἄξιος καρπός ἀνεβλάστησεν, οἱ Νεοφανεῖς, λέγω, μάρτυρες· οἱ νῦν εἰς εὐφημίαν προκείμενοι· οὔτοι γάρ, οἱ καρτερόψυχοι, τῇ τοῦ Χριστοῦ δυνάμει θωρακισθέντες, πάντα τά τοῦ βίου τερπνά, ὡς σκύβαλα ἐλογίσαντο· καί σαρκός μηδόλως φεισάμενοι, εἰς τό στάδιον τῆς ἀθλήσεως ἀπεδύσαντο, τήν μέν τῶν Ἀγαρηνῶν ἀσέβειαν

θριαμβεύσαντες, τήν δέ τοῦ Χριστοῦ πίστιν, ἐν παρρησίᾳ ἀνακηρύξαντες· ὑπέρ ἧς, καί πολυειδέσι βασάνοις ἀνδρείως, μέχρι τέλους ἐνεκαρτέρησαν, καί τόν τοῦ μαρτυρίου ἀνεδήσαντο στέφανον, πρὸς τόν στεφανίτην ἀναβοῶντες, σύ τῶν μαρτύρων ὑπάρχεις, Χριστέ, τό στερέωμα.

Συναξάριον.

Μνήμη πάντων τῶν Ἁγίων Νεοφανῶν τοῦ Χριστοῦ Μαρτύρων τῶν μετὰ τήν ἄλωσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως μαρτυρησάντων.

Νέοι ἀθληταί, ὄλεσαν τήν γραῦν Ἄγαρ.

Καί νῦν σύνεισι τοῖς ἀθληταῖς τοῖς πάλαι.

Βῆ δέ Πόλον πληθύς, νεάθλων ἄστυ θεοῖο.

Ταῖς τῶν ἁγίων Νεοφανῶν Πατέρων ἡμῶν καί πάντων τῶν ἁγίων πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καί σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥοδή ζ΄. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ἐν ὠδαῖς τε καί ὕμνοις, τόν ὀσιομάρτυρα αἰνῶ Μακάριον Μακάριον τε Κῆτον, καί Μᾶρκον τόν ἐκ Κρήτης, σύν αὐτῷ δέ καί Μύρωνα, τῆς αὐτῆς νήσου λαμπρόν ἀναφανέντα κλέος.

Μανουήλ τόν ἐκ Κρήτης σύν τῷ Μιχαήλ Ἀθηνῶν τῷ βλαστήματι, καί Μιχαήλ δέ πάλιν, τῷ ἐκ Γρανίτζης ὄντι, ἀναπέμψωμεν αἴνεσιν, ὡς τήν Τριάδα λαμπρῶς τεθεολογηκότι.

Μιχαήλ ἐκ Βρουύλων, ὁ λευκόχρους Κύκνος

αἰσίως γεραίρεται, Νισύριος Νικήτας· Νικόδημος δέ πάλιν, ὁ ἐν Μάρτυσιν ὄσιος, ὁ τῆ μονῆ ἑνασκῶν τῆ ἐν τοῖς Μετεώροις.

Θεοτοκίον.

Ὅλη καλή ὑπάρχεις, ὅλη γλυκασμός καί ἠδύτης ἀκόρεστος Μαρία Θεοτόκε· δι' ὃ τῆ θεωρία τοῦ σοῦ κάλλους ἀξιώσον, ἐπεντροφᾶν με ἀεί τόν σόν οἰκτρὸν οἰκέτην.

Καταβασία. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Ὠδή η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Τίς οὐ προσοίσει ἔπαινον, Νικοδήμω τῷ Μάρτυρι, καί ἀνδρὶ ὀσίω, χερσὶ ράβδον φέροντι, καί θείω βλαστήματι, Καππαδοκίας αὐθὶς τε, τῷ ὑπὲρ Χριστοῦ, διηθληκότι ἐν Σμύρνη γενναίω Νικολάω; Νικολάω τε ἄλλω, τῷ ἔλκοντι τό γένος ἐκ κόμης τοῦ Μετζόβου.

Καρπενησίου βλάστημα, εὐφημείσθω Νικόλαος, ὁ ἐν Βυζαντίω διαθλήσας ἄριστα· μεθ' οὗ καί Νικόλαος, τό Βυζαντίδος γέννημα· θείαις ἐν ᾠδαῖς, μεγαλυνέσθω δικαίως· Νικόλαος δέ αὐθὶς τό μέγα Χίου κλέος, ὡς ἐξ αὐτῆς βλαστήσας, καί ἐν αὐτῇ ἀθλήσας.

Τόν Κωνσταντινουπόλεως, μεγαλύνω Παρθένιον, τόν τῆς Μυτιλήνης, κλάδον ὠραιότατον· μεθ' οὗ ἀπελεύθερον, Παῦλον τόν Ρῶσσον ἄσμασιν ἱεροῖς τιμῶ· καί τόν Παχώμιον ἅμα, τόν ὄσιον γεραίρω· σὺν αὐτῷ δέ τόν θεῖον

ὑμνῶ Παναγιώτην τόν ἐκ τῆς Καισαρείας.

Θεοτοκίον.

Φῶς ἢ τό πρῶτον τέξασα, τό Ἄγγέλους τά δεύτερα, φῶτα ὑποστήσαν, καί φῶς τό πρωτόγονον· δημιουργῆσαν αὐθὶς τε, φωστῆρας δύο παραγαγόν· ἐπὶ πᾶσι δέ ψυχὴν ὡς φῶς οὐσιῶσαν, καί φῶτα ὑποδείξαν, προστάγματα οἰκεῖα, φώτισον τοῦ νοός μου τόν ζόφον, Θεοτόκε.

Καταβασία. Παῖδας εὐαγεῖς.

Ὠδή θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Λαμπρύνει Νεομάρτυρας ὡς ἀστήρ, φαινός ὁ ἐκ Κύπρου Πολύδωρος, καί Ρωμανός, ὁ ὀσιομάρτυς κατακοσμεῖ, χορόν τόν νεοσύλλεκτον, ἀθλητῶν Κυρίου καί Ρωμανός, ὁ ἱερεὺς καί Μάρτυς, διπλοῦν λαμβάνει στέφος, παρὰ Θεοῦ τοῦ Παντοκράτορος.

Συγχαίρει Νεομάρτυσι τοῦ Χριστοῦ, ὁ στερορότατος Σάββας, Νιγδέλιος καί Σεραφεῖμ, ὁ τοῦ Φαναρίου Ἀρχιερεὺς, αὐτοῖς δέ συναγάλλεται καί ὁ Τραπεζούντιος Συμεών μεθ' ὧν ἀεί χορεύει, Σταμάτιος ὁ θεῖος, ὁ ἐκ τοῦ Βόλου καταγόμενος.

Μαρτύρων νέων ἠΰξησαν ἀριθμόν, Τριαντάφυλλος ναύτης καί εὐχρηστος, Χριστῷ δειχθείς, Χρῆστος παραδείσου ὁ κηπουρός, τό Ἀλβανίας καύχημα καί Χριστοῦ ὁ δοῦλος ὡς ἀληθῶς

Χριστόδουλος ὁ νέος, Χρυσῆ τε ἡ παρθένος τό Βουλγαρίας ἐγκαλλώπισμα.

Χορεία νεοσύλλεκτε ἀθλητῶν οὐρανία σειρά χρυσοσύνθετε πολυειδῆς, στέφανε ἀνθόπλεκτε ἱερέ, τόν ὕμνον τοῦτον δέξασθε, καί συναγαγόντες ἀδελφικῶς, τούς ἀωνύμους ἄλλους, πάντες Χριστῷ πρεσβείαν, ὑπέρ ἡμῶν ἀεὶ προσφέρετε.

Θεοτοκίον.

Παράλαβε Παρθένε τοῦ σοῦ Υἱοῦ, ἱερούς Νεομάρτυρας ἅπαντας· τούς ἐνταυθοῖ περιχομένους ὀνομασί, καί εἴ τινες ἐνώνυμοι, ἄλλοι καί ἀνώνυμοι ἀλλαχοῦ· καί πρέσβευε σύν τούτοις ὅπως πυρός ρυσθέντες, τῆς θείας δόξης ἐπιτύχωμεν.

Καταβασία. Ἐπας γηγενῆς.

Ἐξαποστειλάριον.

Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Λαβόντες θεῖον βάπτισμα, τό δι' ὕδατος πρῶην, σύμφυτοι ὁμοιώματι, τοῦ θανάτου Κυρίου· γεγόνατε νῦν δέ πάλιν, βαπτισθέντες ἀνδρείως, τό δι' αἵματος Βάπτισμα, Νεομάρτυρες θεῖοι, πραγματικῶς, τούτου ὁμοιώθητε τῷ θανάτῳ· δι' ὃ καί ἠξιώθητε, δόξης τῆς ἀθανάτου.

Ἐτερον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Χορείαν Νεοσύλλεκτον, γενναιότατον σύνταγμα, Νεομαρτύρων Κυρίου, ἀνευφημήσωμεν

ὕμνοις, Φιλομαρτύρων σύστημα, πρὸς αὐτοὺς ἀνακράζοντες, ἀπό παντοίας ρύσασθε, ἡμᾶς ἀνάγκης καί βλάβης, τοῦ βροτοκτόνου Βελίαρ.

Θεοτοκίον.

Μαρία ὁ Χρυσόπλοκος, τῆς Θεότητος θάλαμος, εὐγένεια βροτῶν γένους ἡ κοσμήσασα Κόσμου, τὴν ἀκοσμίαν κόσμησον, τῆς ψυχῆς μου τό ἄκοσμον, τῆς ἐκ πόθου καί πίστεως, κοσμούσης σε ἐν εὐκόσμοις, ὕμνολογίαις, Παρθένε.

Εἰς τούς Αἶνους ἰστώμεν Στίχους δ'.

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Δεῦτε τοῦ Χριστοῦ ὁ μελισσών· **Δεῦτε** Φιλομάρτυρες πάντες, νῦν ἐορτάσωμεν, τὴν κοινήν πανήγυριν Νεομαρτύρων Χριστοῦ· οὔτοι γὰρ ἀνεδείχθησαν, ὑστέροις ἐν χρόνοις, δόξα καί στερέωμα τῆς ἡμῶν πίστεως· γένους ἡμετέρου προστάται· πάντων ἀσθενῶν ἰατῆρες, καί τῶν θλιβομένων παρακλήτορες.

Δεῦτε τῶν Ἀγγέλων στρατιαί. **Δεῦτε** ἀσωμάτων χορεῖαι, συνεορτάσατε, καί τούς Νεομάρτυρας νῦν συμπροπέμψατε, ἀπό γῆς εἰς οὐράνια καί γὰρ οὔτοι πάντες, σῶμα θνητόν φέροντες ὥσπερ ἀσώματοι, ἠθλησαν καί ἔδειξαν ἔργω, μόνοις τοῖς ὀνόμασιν ὅτι, Ἄγγελοι καί Μάρτυρες διίστανται.

Δεῦτε τῶν Μαρτύρων ἡ πληθὺς, δεῦτε προχυθέντες ἐκ Πόλου, νῦν κατασπάσασθε,

ἄλλος ἄλλον Μάρτυρα καὶ πάντες ἕκαστον, συνωνύμους συνώνυμοι, παλαιοὶ τοὺς νέους, τοὺς ὁμοίους ὁμοιοὶ καὶ παραλάβετε, τούτους εἰς μονὰς ἡμῶν θείας, ἵνα συνευφραίνησθε ἅμα, ἐν ἀρρήτῳ δόξῃ καὶ λαμπρότητι.

Δέχου ὦ Τριάς προσκνητή δέχου ὦ Θεάνθρωπε Λόγε, τοὺς Νεομάρτυρας, τούτους οὓς προσάγει σοι γένος αἰχμάλωτον, ὥσπερ θύματα τέλεια ὡς εὔοσμα ῥόδα, ἀρωματοσύνθετα, ὡς θυμιάματα μύρα πολύτιμα ὥσπερ καὶ ἐλευθερίαν ἀντίδος, καὶ πταισμάτων πάντων τὴν συγχώρησιν.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Ὡ νέα παρεμβολή Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ἦν ὁ Ἰακώβ προηνίξατο· ὦ νεοσύλλεκτος χορεία καὶ τρίπλοκος, ἡ ἐξ Ἱερομαρτύρον, Ὁσιομαρτύρον, καὶ Μαρτύρων συγκροτουμένη· τίς ἡμῶν τοὺς ἀθλητικούς ἀγῶνας κατ' ἀξίαν ἐγκωμιάσει; ὑμεῖς γάρ ἄλλος κατ' ἄλλον χρόνον, καὶ ἐξ ἄλλου τόπου ὁρμώμενοι, πάντες κατὰ μιᾶς τῆς Ἀγαρηνῶν ἀσεβείας ἠνδραγαθήσατε, καὶ ὑπὲρ μιᾶς θεοσεβείας πολυειδῆ ὑπέστητε κολαστήρια· ἠδονὴ καὶ θαῦμα τοῖς ὁμοφύλοις, λύπη καὶ κατάπληξις τοῖς ἀλλοφύλοις γενόμενοι· ὄντως τοῖς αἵμασιν ὑμῶν, τό αἷμα τοῦ Χριστοῦ ἐτιμήσατε· καὶ τοῖς πάθεσιν ὑμῶν, τό πάθος αὐτοῦ ἐσεμνύνατε· δι' ὃ, ὑπὲρ χιόνα ἐλάμψατε, ὑπὲρ γάλα ἐτυρώθητε, καὶ ὑπὲρ λίθον σάπφειρον

τό σύνταγμα ὑμῶν. Καί νῦν ἐν οὐρανοῖς ἠνωμένοι ἀλλήλοις ὑπάρχοντες, πρεσβεύετε ἀπαύστως ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καί νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τό τεῖχος τό ἄρρηκτον, τὴν ἀρραγῆ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις.

ΕΙΕ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τυπικά. Εἰς τοὺς Μακαρισμοὺς τὴν γ'καί ς' Ὁδὴν τοῦ Κανόνος.

Ἀπόστολος.

ᾠχος πλ. δ' (Ψαλμός ια').

Προκείμενον.

Σύ, Κύριε, φυλάξαις ἡμᾶς καὶ διατηρήσαις ἡμᾶς.

Στίχος: Σῶσόν με, Κύριε, ὅτι ἐκλέλοιπεν ὁσῖος.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τό

Ἀνάγνωσμα.

(ιβ' 1—10).

Ἀδελφοί, τοσοῦτον ἔχοντες περικείμενον ἡμῖν νέφος μαρτύρων, ὄγκον ἀποθέμενοι πάντα καὶ τὴν εὐπερίσπαστον ἁμαρτίαν, δι' ὑπομονῆς τρέχωμεν τὸν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα, ἀφορῶντες εἰς τὸν τῆς πίστεως ἀρχηγόν καὶ τελειωτὴν Ἰησοῦν, ὅς ἀντί τῆς προκειμένης αὐτῷ χαρᾶς ὑπέμεινε σταυρόν, αἰσχύνῃς καταφρονήσας, ἐν δεξιᾷ τε τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ κεκάθικεν. Ἀναλογίσασθε γάρ τὸν τοιαύτην ὑπομεμενηκότα ὑπὸ τῶν ἁμαρτωλῶν εἰς αὐτόν ἀντιλογίαν, ἵνα μὴ κάμητε ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν ἐκλυόμενοι. Οὕτω μέχρις αἵματος ἀντικατέστητε πρὸς τὴν ἁμαρτίαν ἀνταγωνιζόμενοι, καὶ ἐκλέλησθε τῆς παρακλήσεως, ἥτις ὑμῖν ὡς υἱοῖς διαλέγεται: «Υἱέ μου, μὴ ὀλιγῶρει παιδείας Κυρίου, μηδέ ἐκλύου ὑπ' αὐτοῦ ἐλεγχόμενος. Ὅτι

γάρ ἀγαπᾷ Κύριος παιδεύει, μαστιγοῖ δέ πάντα υἱόν ὃν παραδέχεται». Εἰ «παιδεῖαν» ὑπομένετε, ὡς «υἱοῖς» ὑμῖν προσφέρεται ὁ Θεός: τίς γάρ ἐστιν υἱός ὃν οὐ «παιδεύει» πατήρ; Εἰ δέ χωρὶς ἐστε «παιδείας», ἥς μέτοχοι γεγονάσι πάντες, ἄρα νόθοι ἐστέ καὶ οὐχ «υἱοί». Εἶτα τοὺς μὲν τῆς σαρκός ἡμῶν πατέρας εἶχομεν παιδευτάς καὶ ἐνετρεπόμεθα: οὐ πολλῷ μᾶλλον ὑποταγησόμεθα τῷ πατρὶ τῶν πνευμάτων καὶ ζήσομεν; Οἱ μὲν γάρ πρὸς ὀλίγας ἡμέρας κατὰ τό δοκοῦν αὐτοῖς ἐπαιδεύον, ὁ δέ ἐπὶ τό συμφέρον, εἰς τό μεταβαλεῖν τῆς ἀγιότητος αὐτοῦ.

Ἀλληλουῖα (γ'). ᾠχος δ'. (Ψαλμός ξε').

Στίχος: Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.

ᾠτι ἐδοκίμασας ἡμᾶς, ὁ Θεός.

Εὐαγγέλιον

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

(κ' 1-16).

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην Ὁμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότη, ὅστις ἐξῆλθεν ἅμα πρωτὶ μισθώσασθαι ἐργάτας εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ. Καὶ συμφωνήσας μετὰ τῶν ἐργατῶν ἐκ δηναρίου τὴν ἡμέραν, ἀπέστειλεν αὐτούς εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ. Καὶ ἐξελθὼν περὶ τὴν τρίτην ὥραν εἶδεν ἄλλους ἐστῶτας ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀργούς, καὶ ἐκείνοις εἶπεν: Ὑπάγετε καὶ ἡμεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα, καὶ ὁ ἕαν ἡ

δίκαιον, δώσω ὑμῖν. Οἱ δὲ ἀπῆλθον. Πάλιν ἐξελθὼν περὶ ἕκτην καὶ ἐνάτην ὥραν ἐποίησεν ὡσαύτως. Περὶ δὲ τὴν ἐνδεκάτην ὥραν ἐξελθὼν εὗρεν ἄλλους ἐστῶτας ἀργούς, καὶ λέγει αὐτοῖς· Τί ὧδε ἐστήκατε ὅλην τὴν ἡμέραν ἀργοί; Λέγουσιν αὐτῷ ὅτι οὐδεὶς ἡμᾶς ἐμισθώσατο. Λέγει αὐτοῖς· Ὑπάγετε καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα, καὶ ὃ ἐάν ἦ δίκαιον λήψεσθε. Ὁψίας δὲ γενομένης λέγει ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος τῷ ἐπιτρόπῳ αὐτοῦ· Κάλεσον τοὺς ἐργάτας καὶ ἀπόδος αὐτοῖς τὸν μισθόν, ἀρχάμενος ἀπὸ τῶν ἐσχάτων, ἕως τῶν πρώτων. Καὶ ἔλθόντες οἱ περὶ τὴν ἐνδεκάτην ὥραν, ἔλαβον ἀνά δηνάριον. Ἐλθόντες δὲ οἱ πρώτοι ἐνόμισαν ὅτι πλείονα λήψονται, καὶ ἔλαβον καὶ αὐτοὶ ἀνά δηνάριον. Λαβόντες δὲ ἐγόγγυζον κατὰ τοῦ οἰκοδεσπότη λέγοντες ὅτι Οὗτοι οἱ ἔσχατοι μίαν ὥραν ἐποίησαν, καὶ ἴσους ἡμῖν αὐτοῦς ἐποίησας τοῖς βαστάσασι τό βάρος τῆς ἡμέρας καὶ τὸν καύσωνα. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν ἐνὶ αὐτῶν Ἐταῖρε, οὐκ ἀδικῶ σε· οὐχὶ δηναρίου συνεφώνησάς μοι; ἄρον τό σόν καὶ ὑπάγε· θέλω δὲ τούτῳ τῷ ἐσχάτῳ δοῦναι ὡς καὶ σοί· ἢ οὐκ ἔξεστί μοι ποιῆσαι ὃ θέλω ἐν τοῖς ἐμοῖς, εἰ ὁ ὀφθαλμὸς σου πονηρὸς ἐστίν ὅτι ἐγὼ ἀγαθός εἰμι; Οὕτως ἔσονται οἱ ἔσχατοι πρώτοι καὶ οἱ πρώτοι ἔσχατοι· πολλοὶ γάρ εἰσι κλητοί, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί.

Κοινωνικόν. Εἰς Μνημόσυνον αἰώνιον.